

Vlaams
Parlement

ingediend op **369** (2014-2015) – Nr. 2
16 juni 2015 (2014-2015)

Amendementen

op het ontwerp van decreet

tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit
van 13 december 2013

AMENDEMENT Nr. 1

voorgesteld door Lionel Bajart, Jos Lantmeeters, Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele, Peter Van Rompuy en Paul Van Miert

Artikel 3/1 (nieuw)

Een artikel 3/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 3/1. In artikel 2.3.4.2.1, §3, van hetzelfde decreet, wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt:

"In afwijking van het vierde lid bedraagt de belasting 61,50 euro voor:

- 1° de luchtvaartuigen en boten die tien jaar of ouder zijn;*
- 2° de zelfbouwvliegtuigen, met uitzondering van de zelfbouwvliegtuigen die worden geacht in het verkeer te zijn gesteld door vennootschappen, autonome overheidsbedrijven en verenigingen zonder winstgevend doel, met leasingactiviteiten;*
- 3° de paramotoren, met uitzondering van de paramotoren die worden geacht in het verkeer te zijn gesteld door vennootschappen, autonome overheidsbedrijven en verenigingen zonder winstgevend doel, met leasingactiviteiten."."*

VERANTWOORDING

Ingevolge het koninklijk besluit (KB) van 10 juni 2014 tot vaststelling van de bijzondere voorwaarden opgelegd voor de toelating tot het luchtverkeer van paramotoren, kunnen paramotoren tot het luchtverkeer worden toegelaten voor zover ze ingeschreven zijn bij het Directoraat-generaal Luchtvaart (met name het directoraat binnen de Federale Overheidsdienst (FOD) Mobiliteit en Vervoer bevoegd voor de luchtvaart).

Onder paramotor wordt verstaan: een licht 'foot-launched' luchtvaartuig van het type eenzitter of tweezitter dat bestaat uit een soepel zweefscherm en een voortstuwingsinstallatie die op de rug wordt gedragen of op een wielconstructie is gemonteerd (zie artikel 1 van het KB van 10 juni 2014).

Net zoals de andere luchtvaartuigen brengt de inschrijving en inverkeerstelling van deze paramotoren de belasting op de inverkeerstelling (BIV) met zich mee. Het tarief voor deze paramotoren wordt best gelijkgesteld met dat van de zelfbouwvliegtuigen. Dit bedraagt momenteel 61,50 euro. Zonder aanpassing van artikel 2.3.4.2.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF) zou de BIV voor een paramotor 2478 euro bedragen. Bij gebrek aan een specifiek tarief zouden zij dan immers vallen onder het tarief van de restcategorie (andere luchtvaartuigen). Dit lijkt niet billijk, gezien de specifieke aard en de aankoopprijs van de paramotoren.

Verder wordt – met het oog op eenvormigheid – zowel het toepassingsgebied van het verminderd tarief voor paramotoren als dat voor zelfbouwvliegtuigen verruimd tot toestellen van vennootschappen, autonome overheidsbedrijven en verenigingen zonder winstgevend doel, die geen leasingactiviteiten uitoefenen. Voor de aanpassing van het tarief voor geleased toestellen is ingevolge artikel 4, §3, van de Bijzondere Financieringswet van 16 januari 1989 immers een intergewestelijk samenwerkingsakkoord vereist.

Momenteel hebben zich in 2015 reeds meer dan 500 paramotoren ingeschreven (in 2014 waren er geen inschrijvingen). Deze inschrijvingen werden doorgegeven aan de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL), en kunnen bijgevolg getaxeerd worden vanaf het aanslagjaar 2015 (zie inwerkingtredingsbepaling in artikel 37).

AMENDEMENT Nr. 2

voorgesteld door Lionel Bajart, Jos Lantmeeters, Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele, Peter Van Rompuy en Paul Van Miert

Artikel 6

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 6. Artikel 2.7.3.4.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2.7.3.4.2. De schulden van de erflater die op de dag van het overlijden bestaan, worden forfaitair bepaald op 1500 euro.

In afwijking van het eerste lid wordt het forfait voor de schulden van de gemeenschap bepaald op 3000 euro als de erflater gehuwd was onder een stelsel van gemeenschap. Hiervan kan de helft in het passief van de nalatenschap worden opgenomen.

Het forfait, vermeld in het eerste lid, en het forfait, vermeld in het tweede lid, kunnen niet gecombineerd, noch gecumuleerd worden.

De schulden die specifiek zijn aangegaan om onroerende goederen te verwerven of te behouden, zijn uitgesloten uit het forfaitaire bedrag, vermeld in het eerste en tweede lid.

Het bedrag van de begrafeniskosten wordt forfaitair bepaald op 6000 euro. Deze bepaling geldt niet als de erflater een uitvaartverzekering heeft afgesloten.

De bedragen, vermeld in het eerste, tweede en vijfde lid, zijn gekoppeld aan de schommelingen van het algemene indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk. De bedragen worden jaarlijks op 1 januari aangepast op basis van een coëfficiënt die verkregen wordt door het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers van het jaar dat voorafgaat aan het jaar, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2014. Na de toepassing van die coëfficiënt worden de bedragen afgerond op de cent.

De aangevers kunnen, in afwijking van het eerste, tweede en vijfde lid, ervoor kiezen om de werkelijke schulden of werkelijke begrafeniskosten te bewijzen met een verklaring in de aangifte van nalatenschap."."

VERANTWOORDING

In artikel 6 van het ingediende amendement wordt verduidelijkt dat, indien de erflater gehuwd was onder een stelsel van gemeenschap, het forfait 3000 euro bedraagt voor de schulden van die gemeenschap. Er wordt voor de duidelijkheid ook aan toegevoegd dat de helft van dat forfait in het passief van de nalatenschap mag worden opgenomen.

AMENDEMENT Nr. 3

voorgesteld door Lionel Bajart, Jos Lantmeeters, Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele, Peter Van Rompuy en Paul Van Miert

Artikel 6/1 (nieuw)

Een artikel 6/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 6/1. Artikel 2.7.3.5.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2.7.3.5.2. Voor de toepassing van artikel 2.7.4.1.1 worden niet-specifieke schulden en begrafeniskosten eerst aangerekend op de goederen, vermeld in artikel 2.7.4.2.2, vervolgens op de roerende goederen en ten slotte op de onroerende goederen.

De schulden, waarvan wordt bewezen dat ze specifiek werden aangegaan om bepaalde goederen te verwerven of te behouden, worden aangerekend op de desbetreffende categorie van goederen, vermeld in artikel 2.7.4.1.1, §2, en artikel 2.7.4.2.2, §1. Wanneer een bepaalde categorie van goederen ontoereikend is voor de volledige aanrekening van een specifieke schuld, wordt het overblijvende gedeelte van de schuld aangerekend zoals een niet-specifieke schuld.

Als de langstlevende partner een deel verkrijgt in de gezinswoning, wordt zijn aandeel in de schulden van de nalatenschap, die specifiek zijn aangegaan om de gezinswoning te verwerven of te behouden, eerst aangerekend op de waarde van zijn deel in de gezinswoning. Wanneer zijn deel in de gezinswoning ontoereikend is voor de aanrekening van de volledige schuld, wordt het overblijvende gedeelte aangerekend zoals een specifiek onroerende schuld. Alle andere schulden van de langstlevende partner volgen, naargelang het geval, de toerekening voorzien in het eerste lid of het tweede lid, en worden pas in laatste instantie aangerekend op de waarde van zijn deel in de gezinswoning."."

VERANTWOORDING

Teneinde alle verwarring rond de aanrekening van het passief weg te nemen, wordt verduidelijkt dat specifiek passief (zowel roerend als onroerend) wordt aangerekend op het specifiek actief. Niet-specifieke schulden worden aangerekend op bedrijfsactiva, dan op roerende goederen en vervolgens op onroerende goederen. Het saldo van een specifieke schuld wordt aangerekend net alsof het een niet-specifieke schuld zou zijn.

In de praktijk wordt er dus niets gewijzigd aan de toerekeningsvolgorde zoals toegepast vóór de overdracht van de dienst van de registratie- en erfbelasting.

AMENDEMENT Nr. 4

voorgesteld door Lionel Bajart, Jos Lantmeeters, Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele, Peter Van Rompuy en Paul Van Miert

Artikel 9

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 9. In artikel 2.8.4.2.1, tabel I, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "tarief in rechte lijn en tussen partners" vervangen door de woorden "verkrijging in rechte lijn en tussen partners"."

VERANTWOORDING

Artikel 2.8.4.2.1 bevat geen paragrafen. De verwijzing naar paragraaf 1 in het ontwerp van decreet kan dus geschrapt worden. Dit is bijgevolg een louter technische rechtzetting.

AMENDEMENT Nr. 5

voorgesteld door Lionel Bajart, Jos Lantmeeters, Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele, Peter Van Rompuy en Paul Van Miert

Artikel 22/1 (nieuw)

Een artikel 22/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 22/1. In artikel 3.3.1.0.6, laatste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "vermeld in het eerste lid, 4°" vervangen door de zinsnede "vermeld in het eerste lid, 5°"."

VERANTWOORDING

Dit is een technische rechtzetting die geen verdere toelichting vergt.

AMENDEMENT Nr. 6

voorgesteld door Jan Bertels en Bart Van Malderen

Artikel 22/1 (nieuw)

Een artikel 22/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 22/1. Artikel 3.3.1.0.7 wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3.3.1.0.7. Indien de belastingplichtige op gemotiveerde wijze een verlenging van de aangiftetermijn, vermeld in artikel 3.3.1.0.5, §2, en 3.3.1.0.6 vraagt, kan de aangiftetermijn door het bevoegde personeelslid worden verlengd."."

VERANTWOORDING

De onredelijke belastingverhogingen in geval van een laattijdige indiening van de aangifte dient aangepast te worden. De aangiftetermijn bedraagt amper vier maanden. Eenmaal de vier maanden voorbij, is volgens de nieuwe principes altijd een belastingverhoging van toepassing. Deze belastingverhoging wordt hoger naarmate de aangifte laattijdiger is, tot een maximum van 20%, of 10% indien er een akkoord is met VLABEL.

De termijn is te krap en de sanctie te streng. Het is in vele gevallen onmogelijk om binnen de vier maanden een volledige en correcte aangifte in te dienen. Los van de gevallen waar er binnen de familie betwistingen ontstaan die uiteraard tijdverlies betekenen, zijn er talloze redenen waarom vier maanden te kort is. Zo zijn er in bepaalde omstandigheden wettelijke procedures die moeten worden gevolgd en die op zich reeds meer tijd innemen dan de voorziene aangiftetermijn. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving (verplicht bij minderjarigen). Ook kunnen bepaalde wettelijke machtigingen (rechtspersonen, legatarissen) of procedures (onbekwamen) een tijd op zich laten wachten.

Daarnaast zijn er in geval van buitenlandse activa of erfgenamen, soms ook buitenlandse procedures die moeten worden gevolgd alvorens tot een volledige aangifte van nalatenschap te kunnen komen. Ook voorzien vele huwelijkscontracten en testamenten in opties die al dan niet binnen een bepaalde periode gelicht moeten worden of keuzes die binnen een aangegeven termijn moeten worden gemaakt. Hiervoor wordt vaak in termijnen voorzien die op zich reeds vier maanden bedragen. Daarbovenop, indien er vennootschappen in de nalatenschap zitten, moeten er waarderingen gebeuren op datum van overlijden.

Men moet soms op zoek gaan naar activa in het buitenland. Dit vereist officieel vertaalde, gelegaliseerde en geapostilleerde stukken. Ook de waardering van vastgoed, kunst of antiek kan veel voeten in de aarde hebben.

Tot slot is het inhumain nabestaanden dermate op te jagen (op straffe van zware belastingverhogingen) om onmiddellijk na het overlijden aan de slag te gaan met de financiële afwikkeling. Ook Vlaamse belastingplichtigen hebben het recht te rouwen.

Een aangiftetermijn van vier maanden is enkel redelijk en verantwoord indien de belastingplichtige ook de mogelijkheid heeft om een verlenging van de aangiftetermijn te krijgen omwille van een goede reden (gemotiveerd). In dat geval zou er geen sanctie mogen worden opgelegd.

AMENDEMENT Nr. 7

voorgesteld door Jan Bertels en Bart Van Malderen

Artikel 28/1 (nieuw)

Een artikel 28/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 28/1. In artikel 3.18.0.0.6 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. Als met toepassing van artikel 3.3.1.0.7 de aangiftetermijn is verlengd, is elke persoon die tot de aangifte gehouden is, in afwijking van paragraaf 1, geen belastingverhoging verschuldigd.

Als met toepassing van artikel 3.3.1.0.7 de aangiftetermijn is verlengd, en de aangifte niet binnen de toegestane verlengingstermijn wordt ingediend, wordt paragraaf 1 opnieuw van toepassing."

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 6.

AMENDEMENT Nr. 8**voorgesteld door Jan Bertels en Bart Van Malderen**

Artikel 34

Aan paragraaf 3 een punt 4° toevoegen, dat luidt als volgt:

"4° in gevallen wanneer bij het indienen van de aanvraag, essentiële elementen van de beschreven verrichting of situatie betrekking hebben op een land dat door het Mondiaal Forum van de OESO inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen werd aangemerkt als een Staat die niet effectief of substantieel de OESO-standaard op het gebied van uitwisseling van inlichtingen toepast."

VERANTWOORDING

De oprichting van een Vlaamse Rulingdienst is een goede zaak. De tekst die hier wordt voorgesteld volgt in grote lijnen de wet van 24 december 2002 tot instelling van een systeem van voorafgaande beslissingen in fiscale zaken (de rulingdienst van de federale administratie). Daarin zit ook deels het probleem. Gezien de recente commotie rond LuxLeaks, het onderzoek van de Europese Commissie rond de staatssteun naar de Belgische overwinstrulings, de discussie in het Federaal Parlement over de transparantie inzake gegeven rulings en de discussie over rulings met belastingparadijzen in het Federaal Parlement, dient het Vlaams Parlement de realiteit van dit debat te erkennen. Deze erkenning noopt tot meer reflectie dan het letterlijk overnemen van een wet uit 2002, waarvan de basis adequaat is, maar voortschrijdend inzicht en tussentijdse ervaringen dienen eveneens meegenomen te worden.

Het is in ieders belang dat iedereen vertrouwen heeft in de administratie. Zeker in de huidige context moet de rulingpraktijk onberispelijk zijn. Alleen zo kan er een maatschappelijk en politiek draagvlak blijven voor de rulingpraktijk die door internationale gebeurtenissen op steeds minder steun kan rekenen bij de burgers, maar die wel een belangrijke rol kan spelen met het oog op meer rechtszekerheid. Dit kan op drie manieren gegarandeerd worden:

1. wat de publicatieplicht betreft: maximale transparantie. De beslissing om een ruling al dan niet te publiceren mag niet arbitrair zijn. De bepaling inzake publicatieplicht zoals die in het ontwerp van decreet staat, moet duidelijker worden geformuleerd en mag geen discretionaire ruimte laten voor de administratie inzake de publicatie van afgeleverde rulings.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) geeft in haar advies ook aan dat ze groot belang hecht "aan de openbaarheid van elke voorafgaandelijke beslissing" en ze vraagt om in het decreet een bindende termijn op te nemen waarbinnen een beslissing wordt gepubliceerd;

2. in een verslaggeving aan het Vlaams Parlement te voorzien: aangezien alleen het parlement de grondslag en de tarieven van een belasting mag bepalen, is het noodzakelijk aan het ontwerp toe te voegen dat de minister van Financiën elk jaar een verslag over de toepassing van dit artikel aan het Vlaams Parlement bezorgt en dat het verslag door het Vlaams Parlement openbaar wordt gemaakt;
3. geen rulings bij grote fraudegevoeligheid: er kan geen rechtszekerheid verstrekt worden bij aanvragen die betrekking hebben op een land dat door het Mondiaal Forum van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen werd aangemerkt als een Staat die niet effectief of substantieel de OESO-standaard op het gebied van uitwisseling van inlichtingen toepast.

AMENDEMENT Nr. 9**voorgesteld door Jan Bertels en Bart Van Malderen**

Artikel 34

In de voorgestelde tekst van artikel 3.22.0.0.1 paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

"§5. De voorafgaande beslissingen worden binnen een termijn van dertig dagen individueel en op anonieme wijze gepubliceerd op de website van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie."

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 8.

AMENDEMENT Nr. 10**voorgesteld door Lionel Bajart, Jos Lantmeeters, Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele, Peter Van Rompuy en Paul Van Miert**

Artikel 34

De voorgestelde tekst van artikel 3.22.0.0.2 vervangen door wat volgt:

"Art. 3.22.0.0.2. §1. Met betrekking tot de toepassing van de bepalingen van deze codex, verstrekt de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie een bindend advies tot voorafgaande beslissing als vermeld in artikel 3.22.0.0.1, §1, tweede lid, aan de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen in fiscale zaken over alle aanvragen inzake situaties of verrichtingen, die deels onder haar bevoegdheid en deels onder de bevoegdheid van de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen in fiscale zaken vallen.

Het bindend advies tot voorafgaande beslissing, afgeleverd in toepassing van het eerste lid, heeft ten aanzien van de aanvrager dezelfde waarde als de voorafgaande beslissing, vermeld in artikel 3.22.0.0.1, §1, tweede lid.

Het bindend advies tot voorafgaande beslissing mag geen vrijstelling of vermindering van de belasting tot gevolg hebben.

§2. De aanvraag van een voorafgaande beslissing als vermeld in paragraaf 1 moet schriftelijk gericht worden aan hetzij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, hetzij de Federale Overheidsdienst Financiën overeenkomstig artikel 21 van de wet van 24 december 2002 tot wijziging van de vennootschapsregeling inzake inkomstenbelastingen en tot instelling van een systeem van voorafgaande beslissingen in fiscale zaken.

Het bindend advies, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt verstrekt door het besluitvormingsorgaan, vermeld in artikel 3.22.0.0.1, §2, vierde lid, en op de wijze vermeld in dat lid.

§3. De bepalingen van artikel 3.22.0.0.1, §3 tot en met §5, zijn van overeenkomstige toepassing op dit artikel."

VERANTWOORDING

Aangezien de federale overheid geen bevoegdheid meer heeft betreffende de erf- en registratiebelasting, moet het duidelijk zijn dat het bindend advies voor 'gemengde' aanvragen voor de aanvrager dezelfde waarde heeft als een 'zuivere' voorafgaande beslissing. Ten aanzien van de ingediende tekst wordt daarom een tweede lid ingevoegd in paragraaf 1 van artikel 3.22.0.0.2.

AMENDEMENT Nr. 11

voorgesteld door Jan Bertels en Bart Van Malderen

Artikel 34/1 (nieuw)

Een artikel 34/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 34/1. De minister van Financiën zendt elk jaar een verslag over de toepassing van de artikelen 3.22.0.0.1 en 3.22.0.0.2 naar het Vlaams Parlement. De identiteit van de aanvragers mag niet in het verslag worden vermeld. Het verslag wordt door het Vlaams Parlement openbaar gemaakt."

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 8.

AMENDEMENT Nr. 12

voorgesteld door Lionel Bajart, Jos Lantmeeters, Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele, Peter Van Rompuys en Paul Van Miert

Artikel 34/1 (nieuw)

Een artikel 34/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 34/1. In punt 5° van artikel 5.0.0.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "artikel 35, eerste lid (als het geen betrekking heeft op de registratiebelasting), tweede, derde en vijfde lid" vervangen door de zinsnede "artikel 35, eerste en vijfde lid (als die leden geen betrekking hebben op de registratiebelasting), artikel 35, tweede en derde lid"."

VERANTWOORDING

Het decreet van 19 december 2014 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 heeft artikel 35, vijfde lid, van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Grifftierechten (W.Reg.) per vergissing niet opgeheven voor wat de Vlaamse registratiebelasting betreft. Dit wordt met dit amendement rechtgezet.

In artikel 35, vijfde lid, W.Reg. wordt gestipuleerd dat het federaal veroordelingsrecht en het titelrecht (dat een Vlaamse registratiebelasting kan inhouden) moeten betaald worden binnen de termijn van één maand te rekenen vanaf de dag van de verzending van het betalingsbericht (...) door de (federale) ontvanger der registratie.

De bepaling zou niet meer mogen slaan op het titelrecht als dit titelrecht een Vlaamse registratiebelasting is. Om hieraan te verhelpen wordt de zinsnede "artikel 35, eerste lid (als het geen betrekking heeft op de registratiebelasting), tweede, derde en vijfde lid" in artikel 5.0.0.0.1, 5°, VCF vervangen door de zinsnede "artikel 35, eerste en vijfde lid (als die leden geen betrekking hebben op de registratiebelasting), artikel 35, tweede en derde lid".

AMENDEMENT Nr. 13

voorgesteld door Lionel Bajart, Jos Lantmeeters, Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele, Peter Van Rompuy en Paul Van Miert

Artikel 37

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 37. Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

- 1° artikel 3, dat in werking treedt vanaf aanslagjaar 2016;*
- 2° artikel 3/1, dat in werking treedt vanaf aanslagjaar 2015;*
- 3° artikel 4, dat in werking treedt op 1 januari 2016;*
- 4° artikel 34, voor wat betreft het toegevoegde artikel 3.22.0.0.2, dat in werking treedt op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum."*

VERANTWOORDING

Artikel 3/1 dient uitwerking te hebben vanaf aanslagjaar 2015 vermits het KB van 10 juni 2014 volle uitwerking heeft en het Directoraat-generaal Luchtvaart de eerste inschrijvingen van paramotoren reeds heeft doorgegeven aan VLABEL met het oog op de vestiging van de BIV.

